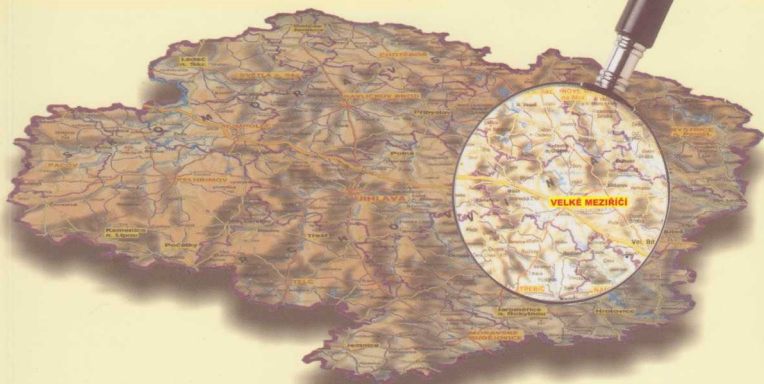

info **EXPRES**

KŘÍŽEM KRÁŽEM VYSOČINOU

Radomil Frolek

***1. netradiční průvodce
prostorem a časem***

Kamenná

155

Základní údaje:

Počet obyvatel 225

Nadmořská výška 450 m.n.m.

GPS: 49°16'20.746"N, 16°3'37.384"E

Rozloha k. ú. 6,10 km²

Kamenná se nachází 16,3 km jihovýchodně od Velkého Meziříčí a 4,5 km východně od Budišova.

Kamenná, jejíž čistokvovoucí okolí je balzámem na duši deprimovanou znamením doby, a na tělo, metabolicky narušené požíváním zaručeně zdravých importních potravin nakoupených v supermarketech. Takže oči, uši i chřtán si vyléčíte právě tam, zdravým vzduchem a příjemným prostředím, třeba v kameňácké hospůdce, kousek nad koupalištěm, kde si třeba při troše štěstí vyslechnete neuvěřitelné raftácké příběhy, a když ne, tak se aspoň dostatečně ovlažíte dobrým pivíčkem a to v jakémkoli množství (muži, nedbejte na kosé pohledy svých protějšků-ženské tomu nerozumí!). Populární jsou též kameňáčtí nohejbalisté. Občanské sdružení Kameňáci pořádá spoustu originálních akcí. Tak sledujte jejich webovku, ať se taky někdy účastníte nějaké té nezprofanované a nesnobské randy. K obci patří místní část Klemetnice, kde se zastavil čas. Příjezdová cesta končí de facto v požární nádrži, ale dostanete se tudy někam, lépe řečeno do obce jménem Oslava, a pak na Heřmanice a proti toku řeky Oslavy do Velkého Meziříčí, kde vás čeká skoro čtyřicet hospod. V Kamenné, spolu s Klemeticemi, žije 229 obyvatel, nebo tak nějak. Ono se to furt mění. Taky sem patří Peklo, kudy dojdete po potoku k řece Oslavě. Ale dejte si pozor, v Pekle vládne rukou tvrdou Kazda a Šuler, ovšem když potlačíte strach a nedáte na sobě ničeňoz znát, dojdete malebným kaňonkem až k řece, na Poříčí, ano, právě

Klementice

tam, kde podle Stanislava Vodičky usínají motýlové, kde je místy téměř diluviální krajina, kterou skvěle zachytil ve svých kresbách malíř Miloš Němeček, propojena s klasickými i současnými prvky mlýna a ranče Romana Holomka a herečky Míši Kuklové a opodál na vás dýchne čas v podobě bývalé papírny. Ale vraťme se nahoru do Kamenné. Východně od obce nacházejí se četné remízky a naleznete tam přírodní zvláštnosti v podobě podivně tvarovaných kamenů, jež tasovský básník Jakub Deml nazval velrybové mocní. Najdete zde kameny kolomazné, v nichž vřela smola, sluneční hodiny, dle nichž určovali čas dělníci z lomu a také kameny čertovy, jeden z nich stojí na kraji louky a čert, tehdy žijící ve staré papírně dole u řeky, tady pozoroval krajinu ze zcela zjištěných (čertovských) důvodů. Ostatně, čerty se to tady v minulosti jen hemžilo a kdoví, jak dnes. Možná jsme už zapomněli, jak je uvidět. Pohanské obětiště nad řekou, menhirické kameny připomínající keltská opidia, to vše je zasazeno do úchvatné přírody, která

se mění za každým zákrutem řeky, za každým kopečkem v úžasnou scenérii, ráj ledňáčeků, konipasů a koupajících se ondater. Svět lesních tišin. Ano. Tam o polednách v palčivém slunci voní borovice a vzduch se vlní a ze skal sálá žár... v podvečer tančí na pasekách víly... beránci na obloze utíkají a člověku se otud nechce a nechce...

**Fotografie: Letecké snímky foto Trojan (není-li uvedeno jinak)
archivy obecních a úřadů
a Radomil Frolek (a jeho archív)**

Grafická úprava a sazba MARCEL LÁNÍK

© RADOMIL FROLEK 2011

Vydal INFOEXPRES jako svou první publikaci

Vytiskla tiskárna DAVID 2011

RADOMIL FROLEK, duší romantik, narozen v roce 1962 na Jižní Moravě, povoláním televizní režisér a kameraman dokumentárních filmů. Vytvořil stovky krátkometrážních dokumentárních filmů jak ve filmových ateliérech Gottwaldov, tak pro televizi (jako první byl Český Atlas-tv Prima s režisérem Vladimírem Kavčiakem) a další filmy, které jste mohli vidět na obrazovkách, natočil s dlouholetým kolegou produkčním a střihačem Ladislavem Rončinským – Polymnyia film. Napsal desítky scénářů a povídek. Na svém, kontě má i dvě rozhlasové hry. Pracoval jako osvětlovač, průvodce po kulturních památkách v češtině, polštině a maďarštině (přestože polsky ani maďarsky neumí), lektor horolezectví (přestože nikdy nikam nevylezl), někdejší redaktor Veletřních novin a Podnikání plus, od mládí přispívá povídkami do nejrůznějších novin a časopisů. Tento otulý, pravověrný optimista býval i pseudotrampem (jak říká, to je tramp, který jím vlastně není. Sice tak vypadá, ale trampí putují často dlouhé míle po krajinách, kdežto on se rád v á l í se svým psem Baziliškem po lesích blízko vesniček s malebnými hospůdkami, pozoruje lesní víly o polednách a při zapadajícím slunci, rád se setkává s lesními duchy, kterými se les jen hemží. Že ne? Jistěže ano! To jste se jen zapomněli správně dívat!), má rád silné pivo, srandu, ženy a dobré jídlo a aktivně (i když prozatím s několika přáteli v ilegálně) hraje na strunné nástroje něco jako bluegrass či country. Má rád jakoukoli hudbu, když to ti muzikanti umí. Převážně swing, folk, vážnou hudbu? To se nedá upřednostňovat, prostě hudbu dobrou. Čte detektivky i filosofické spisy. Rád pro svoje blízké připravuje dobré pokrmy (a potom se pije pivíčko, co se do mě vleze, fekl autor), nemá rád násilí a abstinenty z přesvědčení. V posledních letech se zaobírá i regionální historií, komparativní a kontextuální religionistikou, velmi rád se věnuje praktické mykologii s následnou gastronomickou kreativitou a pak jde na pivo, protože trpí chronickou žízní a protože se to zkrátka musí...

